

[Steenholdt]

til de opgaver, som befolkningen har brug for at få løst.

Da vi behandlede dette lovforslag i landstinget, havde vi det indtryk, at ved dette forslag aflastes politiet så meget, at det får mere tid til at varetage de egentlige politimæssige opgaver, således at den almindelige borger får mere sikkerhed i dagliglivet. Der må være to ting at vælge imellem: enten nærværende forslag eller forøgelse af politiet i Grønland. I den forbindelse kan jeg meddele, at Grønland stadig væk er underbemandet med uddannede polititjenere.

Jeg var ikke til stede her i salen, da forslaget til lov om ændring om lov om rettens pleje i Grønland var til første behandling her i tinget – jeg var på det tidspunkt i Grønland – men ved læsning af referaterne har jeg konstateret, at der ved den lejlighed blev fremsat en række såvel konkrete som principielle betragtninger, som hovedsagelig kom fra ordførerne til venstre for socialdemokratiet. Jeg kan for så vidt forstå og til en vis grad give ham ret, når hr. Steen Folke fremdrager den rolle, som embedsmænd i ministeriet for Grønland og justitsministeriet har spillet ved udarbejdelsen af dette lovforslag. Det er nok heller ikke helt ved siden af, når fru Ebba Strange ikke mener (folketingets forhandlinger sp. 822), at det lige præcis er postbeslaglæggelser og telefonaflytning, der kan forhindre optøjerne i Godthåb.

Jeg kan imidlertid ikke frigøre mig fra en fornemmelse af, at hr. Steen Folke og fru Ebba Strange på deres side overspiller deres rolle. Jeg kan ikke lade være med at stille mig det spørgsmål, om det er interessen for det grønlandske folk, der ligger bag ved deres udtalelser, eller de bare benytter den gode lejlighed til at luften deres, skal vi sige kæphesten.

Lovforslaget har været behandlet i landstinget, men gav ikke anledning til de helt store partipolitiske eller filosofiske diskussioner. Det skyldes i hvert fald to ting. For det første udviklingen af kriminaliteten i Grønland. Der er næppe nogen, der inderst inde har noget imod, at det apparat, der skal bekæmpe kriminaliteten, nemlig politiet, får lidt bedre instrumenter i hænderne. Vi ved, at der fortsat hersker udbredt tillid til politiet i den grønlandske befolkning, selv om et fåtal, som specielt plejer at være inspireret af

de humanistiske filosoffer, gør, hvad de kan, for at ødelægge denne tillid.

For det andet kender vi det grønlandske folks udvikling og behøver ikke at indpakke den i mystiske, uforståelige tåger. De kriminelle skal behandles rimeligt, det er helt sikkert, og det bliver de såmænd også med postbeslaglæggelse og telefonaflytninger. Den ikke-kriminelle del af befolkningen – og det er da heldigvis den største del af befolkningen – skal nyde den beskyttelse, som samfundet formår at yde.

I landstinget gik atassut ind for lovforslaget. Det gør jeg også her i tinget.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Hr. Arne Jensen gav tilsagn om en videre positiv behandling, og det gør Grønlandsministeriet naturligvis også – på den måde, at vi fortsat er til rådighed med svar på spørgsmål. Men fru Ebba Strange og hr. Steen Folke var ikke tilfredse med de svar, der var givet, var ikke blevet overbevist af dem. Jeg føler mig ikke overbevist om, at vi kan give svar, der vil berolige tilstrækkeligt, for der er tale om en grundlæggende holdningsforskel imellem hr. Steen Folke og fru Ebba Strange og så det, som landstinget og regeringen nu foreslår.

Hr. Steen Folke skelner imellem hash og andre, hårde stoffer. Jeg kan sige, at vi har ikke ønsket at foretage en sådan skelnen i lovforslaget her.

Jeg vil give hr. Steenholdt ret i, at der nok er mindre filosofi i landstinget og mere praktisk kendskab, fordi den, der har skoen på, også ved, hvor den trykker. Man skal hele tiden huske, at dette er et samarbejde imellem de danske myndigheder og de grønlandske myndigheder.

Dermed anbefaler jeg, at man fortsætter arbejdet på en positiv måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovforslaget* i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland. (Efterforskning i kriminelle sager), omfattende

§ 1, indledningen samt nr. 2–21 og 26, samt §§ 3–5.